

การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างกริท (Grit) ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

Developing a model to enhance grit on College
of Dramatic Arts Students,
Bunditpatanasilpa Institute, Ministry of culture

ธนพจน์ โพสหมัก^{1,*}, ลักขณา สิริวัฒน์²
Tanapot Posamak^{1,*}, Lakkhana Sariwat²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนารูปแบบการเสริมสร้างกริท และศึกษาผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกริท ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม เป็นการวิจัยและพัฒนา 2 ระยะดังนี้ ระยะที่ 1 มี 2 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาแบบการเสริมสร้างกริทของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์จากเอกสารและงานวิจัย และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน นำข้อมูลสังเคราะห์ให้ได้แนวทางการสร้างรูปแบบการเสริมสร้างกริทและสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เกี่ยวกับพฤติกรรมและคุณลักษณะของนักเรียนที่ส่งผลต่อการมีกริทในระดับต่ำและระดับสูงของ นักเรียนจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง 2) นำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 พัฒนารูปแบบการเสริมสร้างกริท และวิเคราะห์รูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ระยะที่ 2 ทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาแล้วกับกลุ่ม เป้าหมาย คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้คือ รูปแบบการเสริมสร้างกริท แบบวัดกริท และแบบสังเกตพฤติกรรม นักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทดสอบของฟริดแมนต์ (The Friedman's Test) ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. รูปแบบการเสริมสร้างกริท ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้น มี 5 ขั้นตอนคือ 1) รับรู้และใส่ใจ (Planning: P) 2) ลงมือปฏิบัติจัดข้อสงสัย (Operating: O) 3) ประเมินก้าวไปสะท้อนย้อนกลับมา (Whole Evaluating: W) 4) จัดระเบียบระบบพบค่านิยมเหมาะสมเพื่อสร้างนิสัย (Enhance Values: E) และ 5) บันทึกพฤติกรรมตอกย้ำความเข้าใจ (Reflecting to Understanding: R) ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

¹ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม 44000
Ph.D., Student in Education Psychology, Mahasarakham University, Mahasarakham 44000, Thailand

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม 44000
Faculty of Education, Mahasarakham University, Mahasarakham 44000, Thailand

*Corresponding author, e-mail: tanapoto617@hotmail.co.th

2. ผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกริท ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม พบว่า นักเรียนมีกริทหลังการเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีกริทหลังการเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: รูปแบบการเสริมสร้างกริท, นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์, สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

ABSTRACT

This research aimed to develop a model to enhance Grit, and to study the effects on the model in enhancing Grit treatment over the College of Dramatic Arts Students, Bunditpatanasilpa Institute, Ministry of Culture. It was a kind of research and development form under 2 periods. The first periods contained 2 steps; 1) studied ways to establish a model to enhance Grit of College of Dramatic Arts Students from the documents and researches related along with the interviews under 5 key persons for the data and synthesized data as a guide line to create a model. Also, the in-depth interview on behaviors as well as characteristics of those students effecting low and high levels of their Grit which was conducted on 20 students as a research sample through purposive sampling technique, and 2) Employed the data to develop a model to enhance Grit and analyzed the model by 5 experts. The second period was on treating the developed model on 10 grade 10-12 students under Nakhon Ratchasima College of Dramatic Arts as the target group obtained through purposive sampling technique. The research tools were a model to enhance Grit, a set of Grit test, and an observation of student behaviors form. The data were analyzed by The Friedman's Test. The research results were as followings:

1. A model to enhance Grit was under 5 steps; 1) Planning: P, 2) Operating: O, 3) Whole Evaluating: W, 4) Enhance Values: E, and 5) Reflecting to Understanding: R. It was assessed by the experts with the highest level of suitability.

2. The effects on the model to enhance Grit after treatment were found that those students after the treatment had Grit higher than before at .01 level of statistical significant difference and they had Grit not different between while treating and after treating the model. In addition, they were more likely to change behaviors in the manner of having a higher gratitude.

Keywords: A Model to Enhance Grit, College Student Acting, National Institute of Development Administration, Ministry of Culture

บทนำ

คุณลักษณะสำคัญที่สามารถช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน และการใช้ชีวิตทั่ว ๆ ไป นอกจากจะต้องอาศัยความสามารถทางเชาวน์ปัญญา (Cognitive Skills) แล้ว ยังต้องอาศัยลักษณะนิสัย (Characters) หรือทักษะที่ไม่ใช่ปัญญา (Non-cognitive Skills) (Heckman and others, 2009) เช่นการมีความพึงพอใจในงานที่ทำ

มีความกระตือรือร้น มีความอดทน หมั่นฝึกฝนตนเอง อยู่เสมอ และมีอีกสิ่งหนึ่งที่ปรากฏอย่างเด่นชัดในคนที่ประสบความสำเร็จในทุกคนคือ การมี กริท (Grit) (Duckworth and others, 2007) ซึ่งหมายถึง การมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความขึ้นทอกลงใจ ฟังพอใจ ตั้งใจ ใส่ใจ ในงานที่ทำ และทำด้วยความกระตือรือร้น

มีวิธีะอุตสาหะเพียรพยายาม มุมานะ มีความมุ่งมั่นในการทำงานจนประสบความสำเร็จ แม้จะมีความล้มเหลว ความทุกข์ยากก็ไม่ย่อท้อ และกริเป็นหนึ่งคุณลักษณะที่ถูกกำหนดไว้ในทักษะที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในศตวรรษที่ 21

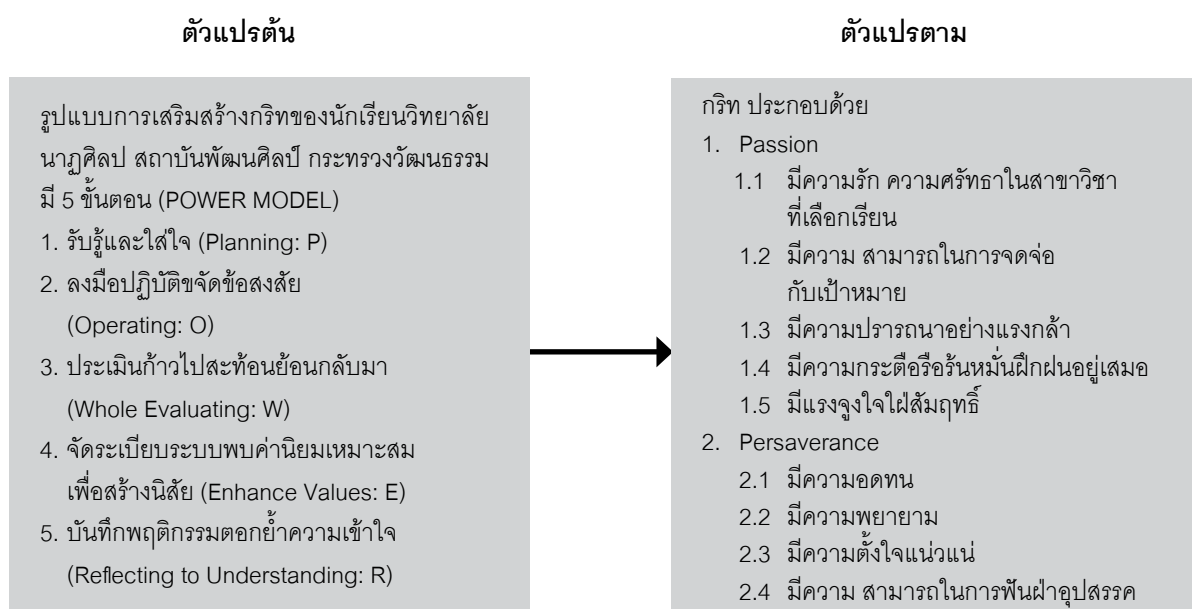
วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ดำเนินการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพขั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ ทั้งไทยและสากล ทำการสอน การแสดง การวิจัยและให้บริการทางวิชาการตลอดจนส่งเสริมสืบสาน สร้างสรรค์ ทะนุบำรุงและเผยแพร่วัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติและศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2551) จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนต้องเรียนทั้งรายวิชาพื้นฐาน และรายวิชาพื้นฐานวิชาชีพ นอกจากนั้นนักเรียนยังต้องออกทำการแสดง เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมตามงานต่าง ๆ ทั้งกลางวันและกลางคืน ทำให้พักผ่อนไม่เพียงพอ ร่างกายอ่อนล้า เป็นผลเสียต่อการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เกิดความ

ท้อแท้ เบื่อหน่าย ออกกลางคืน ย้ายสถานศึกษา ไม่สำเร็จ การศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด และมีนักเรียนบางคนอาจจะเรียนถึงขั้นสูงสุดแต่เมื่อจบแล้วไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ดังนั้นด้วยลักษณะการจัดการศึกษาและภารกิจของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ดังกล่าว คุณลักษณะสำคัญที่จะทำให้ นักเรียนสามารถเรียนให้ได้ดีและประสบความสำเร็จ คือต้องมีกริ (Grit) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างกริ สำหรับนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม อันจะเป็นรากฐานให้นักเรียนกลายเป็นบุคคลที่มีภูมิคุ้มกัน ในตัวเอง ตัดสินใจดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม สืบสานสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรม และร่วมกันสร้างสรรค์สังคมให้สงบสุขต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างกริของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์สถาบันพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม
2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกริของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์สถาบันพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างกิริยาของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และนักเรียนที่มีคะแนนกิริยาในระดับสูงและระดับต่ำจำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างกิริยา เพื่อสรุปและสังเคราะห์ให้ได้รูปแบบการเสริมสร้างกิริยาของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของรูปแบบและโปรแกรมการฝึกอบรมการเสริมสร้างกิริยา ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

การวิจัยระยะที่ 2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกิริยา ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 10 คน ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือการวิจัย

2.1 โปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างกิริยาของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วย 1) รับรู้และใส่ใจ (Planning: P) 2) ลงมือปฏิบัติจัดข้อสงสัย (Operating: O) 3) ประเมินก้าวไปสะท้อนย้อนกลับมา (Whole Evaluating: W) 4) จัดระเบียบระบบพบค่านิยมเหมาะสมเพื่อสร้างนิสัย (Enhance Values: E) และ 5) บันทึกรูปพฤติกรรมตอกย้ำความเข้าใจ (Reflecting to Understanding: R)

2.2 แบบวัดกิริยาของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

คือ ระดับ 1-5 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิด/การกระทำของนักเรียนเลย จนถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด/การกระทำของนักเรียนมากที่สุด แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ รวมทั้งหมด 82 ข้อ

2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนประเมินโดยเพื่อน ครูประจำชั้น และผู้ปกครองนักเรียน

2.4 สมุดบันทึกสำหรับนักเรียนเขียนบรรยายหรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์หลังเสร็จสิ้นกิจกรรมการฝึกอบรมในแต่ละครั้ง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยแจ้งข้อตกลงเบื้องต้น วัตถุประสงค์ และประโยชน์ให้กลุ่มตัวอย่างได้ทราบพร้อมลงชื่อในเอกสารยินยอมเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ พร้อมกับให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดกิริยา ก่อนการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมตามรูปแบบ POWER

3.2 ผู้วิจัยทำการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมตามรูปแบบ POWER กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 14 ครั้ง ๆ ละ 90 นาที (ไม่รวมการปฐมนิเทศและการปัจฉินิเทศ) โดยเมื่อสิ้นสุดการทำกิจกรรมในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนเขียนสรุปลงในสมุดบันทึก

3.3 เมื่อสิ้นสุดการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม ผู้วิจัยทำการวัดระดับกิริยา ของนักเรียนกลุ่มทดลองอีกครั้ง และให้นักเรียนกลุ่มทดลองเขียนอนุทินถึงการเข้าร่วมกิจกรรมที่ผ่านมาเกี่ยวกับกิจกรรมที่ประทับใจและข้อคิดที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมตลอด 16 ครั้ง

3.4 หลังจากการปัจฉินิเทศ 1 เดือน ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดกิริยาอีกครั้ง (follow-up) เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบความคงทน

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบระดับกิริยาของนักเรียน ระยะเส้นฐานที่ 1 (A1) ระยะเงื่อนไขทดลอง (B) และระยะเส้นฐานที่ 2 (A2) โดยใช้การทดสอบของฟรیدแมนต์ (The Friedman's Test) และเปรียบเทียบผลการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนก่อนและหลังเข้ารับการฝึกอบรมตามรูปแบบ POWER โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการเสริมสร้างกิริยของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมที่พัฒนาขึ้นมี 5 ขั้นตอนคือ 1) รับรู้และใส่ใจ (Planning: P) 2) ลงมือปฏิบัติจัดข้อสงสัย (Operating: O) 3) ประเมินก้าวไปสะท้อนย้อนกลับมา (Whole Evaluating: W) 4) จัดระเบียบระบบพบค่านิยมเหมาะสมเพื่อสร้างนิสัย (Enhance Values: E) และ 5) บันทึกพฤติกรรมต่อยกย้าความเข้าใจ (Reflecting to Understanding: R) ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

2. ผลการใช้ผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกิริยของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

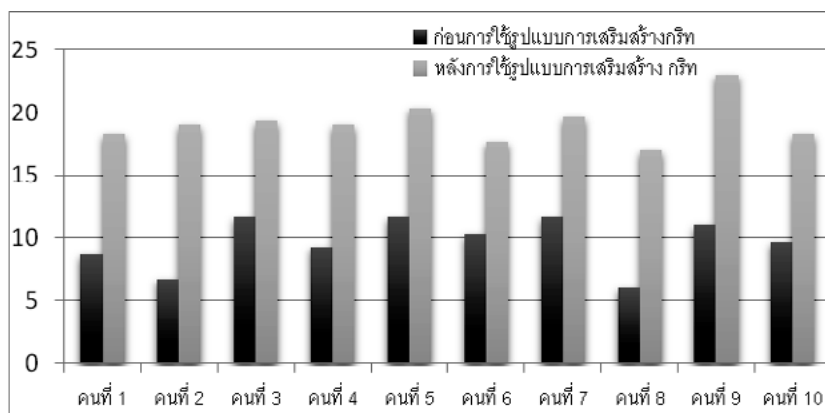
กระทรวงวัฒนธรรม พบว่า นักเรียนมีกิริย หลังการเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีกิริยหลังการเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 1

และผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโดยครูประจำชั้น ผู้ปกครอง และเพื่อน ก่อนการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกิริยพบว่า มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ 6 คน ผ่านเกณฑ์ในระดับผ่าน 1 คน และ ผ่านเกณฑ์ในระดับดี 3 คน และหลังการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกิริย มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ในระดับดี 8 คน และผ่านเกณฑ์ในระดับดีเยี่ยม 2 คน ดังแสดงในภาพประกอบ 2

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกิริย ก่อนการใช้รูปแบบ กับหลังการใช้รูปแบบการเสริม สร้างกิริย และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังใช้รูปแบบกับระยะติดตามผล ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

เปรียบเทียบคะแนนการใช้รูปแบบ		n	Mean Rank	Sum of Ranks	Wilcoxon Value	Wilcoxon Prob
ก่อนใช้รูปแบบ-หลังใช้รูปแบบ	Negative Ranks	0	.00	.00	-2.803*	.005
	Positive Ranks	10	5.50	55.00		
หลังใช้รูปแบบ-หลังใช้รูปแบบ 1 เดือน	Negative Ranks	8	5.38	43.00	-1.581	.114
	Positive Ranks	2	6.00	12.00		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงผลการเปรียบเทียบการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโดยครูประจำชั้น ผู้ปกครอง และเพื่อนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกิริย ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

อภิปรายผล

1. รูปแบบการเสริมสร้างกริยาของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม มีขั้นตอน 5 ขั้นตอนนี้ ขั้นที่ 1 รับรู้และใส่ใจ (Planing: P) ขั้นที่ 2 ลงมือปฏิบัติจัดข้อสงสัย (Operating: O) ขั้นที่ 3 ประเมินก้าวไป สะท้อนย้อนกลับมา (Whole Evaluating: W) ขั้นที่ 4 จัดระเบียบ ระบบ พบค่านิยม เหมาะสมสร้างนิสัย (Enhance Values: E) และ ขั้นที่ 5 บันทึกพฤติกรรม ตอกย้ำความเข้าใจ (Reflecting to Understanding: R) ที่ได้จากการสังเคราะห์ทฤษฎีและเทคนิคทางจิตวิทยาที่ผลปรากฏเช่นนี้เพราะรูปแบบนี้ยึดแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย (Goal Setting Theory) แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ของบลูม (Bloom Taxonomy) ทฤษฎีการกำหนดด้วยตนเอง (Self-Determination Theory) และ เทคนิคการควบคุมตนเอง (Self Control Technique) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Davis (2015) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนการส่งเสริมให้นักเรียนมีกริยาทั้งในห้องเรียนและโรงเรียนได้ด้วยวิธีการพูดคุยเกี่ยวกับกริยา การแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับกริยา วางกรอบความคิดใหม่ ทบทวนปัญหา ส่งเสริมให้นักเรียนอยู่ในสถานการณ์ที่ปลอดภัย ช่วยให้นักเรียนพัฒนาลักษณะนิสัย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เมื่อนักเรียนมีความสนใจกริยา และสอดคล้องกับแนวคิดของ Hoerr (2013) ที่ได้เสนอขั้นตอนในการเสริมสร้างกริยา ประกอบด้วย การสร้างสภาพแวดล้อม (Establish the Environment) การกำหนดความคาดหวัง (Set the Expectations) การสร้างความยุ่งยาก (Create the Frustration) การตรวจสอบประสบการณ์ (Monitor the Experience) และการสะท้อนผลและเรียนรู้ (Reflect and Learn)

2. ผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างกริยาของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

จากการวัดระดับกริยาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบเสริมสร้างกริยา พบว่าหลังเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมีระดับกริยาสูงกว่าก่อน

เข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจาก รูปแบบการเสริมสร้างกริยาในแต่ละขั้นตอนได้สังเคราะห์จากองค์ประกอบที่สำคัญของกริยา อีกทั้งยังใช้รูปแบบผ่านกิจกรรมฝึกอบรมมี จำนวน 16 ครั้ง ซึ่งมากพอที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้มีแนวโน้มไปในลักษณะของการมีกริยาในระดับสูงซึ่งสอดคล้องกับ Davis (2015) ที่ได้เสนอ ขั้นตอนการส่งเสริมให้นักเรียนมีกริยาทั้งในห้องเรียนและโรงเรียนได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับกริยา พูดคุยเกี่ยวกับกริยาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับกริยา วางกรอบความคิดใหม่ ทบทวนปัญหาค้นหากรอบแนวคิดใหม่ ๆ อยู่กับบรรยากาศที่ส่งเสริมกริยา เพื่อให้นักเรียนอยู่ในสถานการณ์ที่ปลอดภัยซึ่งจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาลักษณะนิสัยได้ และสอดคล้องกับหลักอิทธิบาท 4 ที่เป็นหลักในการดำเนินงานเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนให้เกิดผลสำเร็จ ซึ่งมีองค์ประกอบอันตะ คือ ความยินดีพอใจในการทำงาน ทำงานด้วยความรัก วิริยะ คือ ความเพียรใจสู้ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและความลำบาก จิตตะ คือ ความคิดจดจ่อ หรือความเอาใจใส่อยู่กับงานนั้น ๆ และ วิมังสา คือ การใช้ปัญญาพิจารณาใคร่ครวญหาเหตุผลในสิ่งนั้น พิจารณาในงานหรือทำงานด้วยความเข้าใจ องค์ประกอบของอิทธิบาททั้ง 4 จะทำงานเกื้อหนุนกันและมักมาด้วยกัน ผู้ที่มีอิทธิบาท 4 ครบทุกข้อย่อมประสบความสำเร็จในการเรียน และการทำงาน (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), 2546)

การติดตามผลหลังสิ้นสุดการเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบ 1 เดือนหลังจากนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม 1 เดือน ผู้วิจัยได้ทำการวัดระดับกริยาอีกครั้งพบว่า นักเรียนมีระดับกริยาหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกับระยะติดตามผลภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรม 1 เดือน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการอบรมที่ได้ปฏิบัติจริง ซ้ำ ๆ จนเกิดการเรียนรู้จริง เกิดความเข้าใจ และทราบเป้าหมายที่แท้จริงของการเรียนในสาขาวิชาดนตรี นาฏศิลป์ ทำให้มีความอดทน เพียรพยายาม จนเกิดการตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาตนเองให้สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ในอนาคต พร้อมทั้งรู้จักการวางแผนการพัฒนาด้านตนเองให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำกิจกรรมตามรูปแบบดังกล่าวไปใช้หรือปรับใช้ในการพัฒนานักเรียนคนอื่น ๆ อาจปรับใช้ในชั่วโมงกิจกรรมแนะแนว และควรนำมาใช้กับนักเรียนที่เริ่มเข้าเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จะทำให้นักเรียนเกิดความรักในสาขาวิชาดนตรี นาฏศิลป์ เรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองอย่างมีเป้าหมาย มีความอดทน พยายาม มีความกระตือรือร้น หมั่นฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ และสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด นำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพในอนาคต

2. ควรทำการศึกษาพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างกิริยา โดยใช้กิจกรรมที่บูรณาการระหว่างครอบครัว โรงเรียน และสังคม

เอกสารอ้างอิง

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). (2546). *พุทธธรรม*.

กรุงเทพฯ: สหธรรมมิก.

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2551). *หลักสูตรพื้นฐานวิชาชีพ*

วิทยาลัยนาฏศิลป์ พุทธศักราช 2551 ระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มสาระการเรียนรู้

พื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กระทรวงวัฒนธรรม.

Davis, V. (2015). *True Grit: The Best Measure of*

Success and How to Teach IT. Retrieved from

<http://www.edutopia.org/blog/true-grit-measure-teach-success-vicki-davis>

Duckworth, A. L. and others. (2007). "Grit: Perseverance

and Passion for Long-term Goal, *Journal of*

Personality and Social Psychology. 92(6),

pp. 1087-1101.

Heckman, JJ. and others. (2009). The Effect of the

Perry Preschool Program on the Cognitive and Non-cognitive skills of its participants.

University of Chicago, *Department of*

Economics.

Hoerr, Thomas R. (2013). *Fostering Grit : How Do I Prepare My students for the Real World?*. U.S.A.: ASCD.